

Συλλογή της Νομολογίας

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
YVES BOT
της 18ης Νοεμβρίου 2014¹

Υπόθεση C-147/13

**Βασίλειο της Ισπανίας
κατά**

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

«Προσφυγή ακυρώσεως — Θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας — Δημιουργία ενιαίου καθεστώτος προστασίας ευρεσιτεχνιών — Κανονισμός (ΕΕ) 1260/2012 — Εφαρμοστές μεταφραστικές ρυθμίσεις — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Ανάθεση εξουσιών σε όργανα εκτός της Ένωσης — Επιλογή της νομικής βάσεως — Κατάχρηση εξουσίας — Αρχή της αυτοτέλειας του δικαίου της Ένωσης»

1. Με την προσφυγή του, το Βασίλειο της Ισπανίας ζητεί την ακύρωση του κανονισμού (ΕΕ) 1260/2012 του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2012, για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα της δημιουργίας ενιαίου καθεστώτος προστασίας των ευρεσιτεχνιών σε σχέση με τις εφαρμοστές μεταφραστικές ρυθμίσεις².
2. Ο προσβαλλόμενος κανονισμός εκδόθηκε κατόπιν της αποφάσεως 2011/167/ΕΕ του Συμβουλίου, της 10ης Μαρτίου 2011, που προβλέπει ενισχυμένη συνεργασία στον τομέα της δημιουργίας ενιαίου καθεστώτος προστασίας των ευρεσιτεχνιών³.
3. Αποτελεί τμήμα της «δέσμης για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας» από κοινού με τον κανονισμό (ΕΕ) 1257/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2012, για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα της δημιουργίας ενιαίου καθεστώτος προστασίας των ευρεσιτεχνιών⁴, και με τη συμφωνία για το Ενιαίο Δικαστήριο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας, που υπογράφηκε στις 19 Φεβρουαρίου 2013⁵.

I – Το νομοθετικό πλαίσιο

4. Παραπέμπω στις προτάσεις μου στην υπόθεση Ισπανία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (C-146/13), η οποία αυτή τη στιγμή εκκρεμεί ενώπιον του Δικαστηρίου, για τις κρίσιμες διατάξεις οι οποίες έχουν ήδη αναλυθεί εκεί.

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.

2 — ΕΕ L 361, σ. 89, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός.

3 — ΕΕ L 76, σ. 53, στο εξής: απόφαση ενισχυμένης συνεργασίας. Κατά της αποφάσεως αυτής ασκήθηκαν δύο προσφυγές ακυρώσεως, από το Βασίλειο της Ισπανίας και την Ιταλική Δημοκρατία αντίστοιχα, που απορρίφθηκαν από το Δικαστήριο με την απόφαση Ισπανία και Ιταλία κατά Συμβουλίου (C-274/11 και C-295/11, EU:C:2013:240).

4 — ΕΕ L 361, σ. 1.

5 — ΕΕ C 175, σ. 1, στο εξής: συμφωνία για το ΕΔΔΕ.

A — Το διεθνές δίκαιο

5. Το άρθρο 14 της Συμβάσεως για τη χορήγηση ευρωπαϊκών διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας (Σύμβαση για το ευρωπαϊκό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας), που υπογράφηκε στο Μόναχο (Γερμανία) στις 5 Οκτωβρίου 1973 και τέθηκε σε ισχύ στις 7 Οκτωβρίου 1977⁶, με τίτλο «Γλώσσες του Ευρωπαϊκού Γραφείου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας, των αιτήσεων ευρωπαϊκών διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και των λοιπών εγγράφων», ορίζει ότι:

«1. Οι επίσημες γλώσσες του Ευρωπαϊκού Γραφείου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας⁷ είναι η αγγλική, η γαλλική και η γερμανική.

2. Η αίτηση ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας κατατίθεται σε μία από τις επίσημες γλώσσες ή, αν κατατέθηκε σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα, μεταφράζεται σε μία από τις επίσημες γλώσσες σύμφωνα με τον εκτελεστικό κανονισμό. Όσο διαρκεί η διαδικασία ενώπιον του [ΕΓΔΕ], η μετάφραση αυτή μπορεί να διορθώνεται ώστε να είναι σύμφωνη με το κείμενο της αίτησης, όπως κατατέθηκε. Εάν μία απαιτούμενη μετάφραση δεν κατατέθηκε εμπρόθεσμα, η αίτηση θεωρείται ότι έχει αποσυρθεί.

3. Η επίσημη γλώσσα του [ΕΓΔΕ] στην οποία κατατέθηκε η αίτηση ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας ή στην οποία μεταφράστηκε, πρέπει να χρησιμοποιείται ως γλώσσα της διαδικασίας σε όλες τις διαδικασίες ενώπιον του [ΕΓΔΕ], εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά από τον εκτελεστικό κανονισμό.

4. Τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που έχουν την κατοικία ή την έδρα τους σε ένα συμβαλλόμενο Κράτος που έχει ως επίσημη γλώσσα άλλη από την αγγλική, γαλλική ή γερμανική και οι υπήκοοι του κράτους αυτού που κατοικούν στο εξωτερικό μπορούν να καταθέσουν έγγραφα, τα οποία πρέπει να κατατεθούν μέσα σε ορισμένη προθεσμία στην επίσημη γλώσσα του κράτους αυτού. Παρόλα αυτά πρέπει να καταθέσουν μετάφραση σε μία επίσημη γλώσσα του [ΕΓΔΕ] σύμφωνα με τον εκτελεστικό κανονισμό. Εάν κάποιο έγγραφο, εκτός από εκείνα που συμπεριλαμβάνονται στην αίτηση ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας, δεν κατατέθηκε στην προαναφερόμενη γλώσσα ή εάν μία απαιτούμενη μετάφραση δεν κατατέθηκε εμπρόθεσμα, το εν λόγω έγγραφο θεωρείται ότι δεν έχει κατατεθεί.

5. Οι αιτήσεις ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας δημοσιεύονται στη γλώσσα της διαδικασίας.

6. Τα έντυπα προδιαγραφών [⁸] των ευρωπαϊκών διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας δημοσιεύονται στη γλώσσα της διαδικασίας και περιλαμβάνουν μετάφραση των αξιώσεων [⁹] στις δύο άλλες επίσημες γλώσσες του [ΕΓΔΕ].

[...]

8. Οι καταχωρίσεις στο Ευρωπαϊκό Μητρώο Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας πραγματοποιούνται στις τρεις επίσημες γλώσσες [του ΕΓΔΕ]. Σε περίπτωση αμφιβολιών υπερισχύει η καταχώριση στη γλώσσα της διαδικασίας».

6 — Στο εξής: ΣΕΔΕ.

7 — Στο εξής: ΕΓΔΕ.

8 — Κατά τον ορισμό του γλωσσαρίου του ΕΓΔΕ, προδιαγραφή είναι το «έγγραφο που περιγράφει την εφεύρεση και το πεδίο της προστασίας. [Π]εριλαμβάνει την περιγραφή, τις αξιώσεις, και ενδεχομένως, τα σχέδια».

9 — Κατά τον ορισμό του ίδιου γλωσσαρίου, η αξίωση είναι το «τμήμα της αιτήσεως διπλώματος ευρεσιτεχνίας ή προδιαγραφής διπλώματος ευρεσιτεχνίας. [Κ]αθορίζει το αντικείμενο της αιτούμενης προστασίας με βάση τα τεχνικά χαρακτηριστικά».

B — Το δίκαιο της Ένωσης

6. Οι αιτιολογικές σκέψεις 5 και 6 του προσβαλλόμενου κανονισμού έχουν ως εξής:

«(5) Οι μεταφραστικές ρυθμίσεις [των ευρωπαϊκών διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας με ενιαία ισχύ¹⁰] θα πρέπει να διασφαλίζουν τη νομική ασφάλεια και να ενθαρρύνουν την καινοτομία και, ειδικότερα, να αποβούν επωφελείς για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις [στο εξής: ΜΜΕ]. Αναμένεται να διευκολύνουν και να καταστήσουν οικονομικότερη και νομικά ασφαλή την πρόσβαση στο [ΕΔΕΕΙ] και στο σύστημα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας στο σύνολό του.

(6) Δεδομένου ότι το ΕΓΔΕ είναι αρμόδιο για τη χορήγηση ευρωπαϊκών διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, οι μεταφραστικές ρυθμίσεις για το [ΕΔΕΕΙ] θα πρέπει να αξιοποιούν την ισχύουσα διαδικασία στο ΕΓΔΕ. Στόχος των εν λόγω ρυθμίσεων θα πρέπει να είναι η επίτευξη της αναγκαίας ισορροπίας μεταξύ των συμφερόντων των οικονομικών φορέων και του δημόσιου συμφέροντος όσον αφορά το κόστος της διαδικασίας και τη διαθεσιμότητα τεχνικών πληροφοριών.»

7. Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 15 του προσβαλλόμενου κανονισμού:

«Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τους κανόνες που διέπουν τις γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, οι οποίοι θεσπίστηκαν σύμφωνα με το άρθρο 342 [...] ΣΛΕΕ, και τον κανονισμό αριθ. 1 του Συμβουλίου, της 15ης Απριλίου 1958, περί καθορισμού του γλωσσικού καθεστώτος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας [¹¹]. Ο παρών κανονισμός βασίζεται στο γλωσσικό καθεστώς του ΕΓΔΕ και δεν θα πρέπει να θεωρείται ότι δημιουργεί ειδικό γλωσσικό καθεστώς για την Ένωση ούτε ότι δημιουργεί προηγούμενο για περιορισμένο γλωσσικό καθεστώς σε οποιαδήποτε μελλοντική νομική πράξη της Ένωσης.»

8. Τα άρθρα 3 έως 7 του προσβαλλόμενου κανονισμού ορίζουν ότι:

«Άρθρο 3

Μεταφραστικές ρυθμίσεις για το [ΕΔΕΕΙ]

1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 4 και 6 του παρόντος κανονισμού, εάν οι προδιαγραφές ενός ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας με ενιαία ισχύ δημοσιεύθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 6, της ΣΕΔΕ, δεν απαιτούνται περαιτέρω μεταφράσεις.

2. Το αίτημα για ενιαία ισχύ που αναφέρεται στο άρθρο 9 του κανονισμού [...] 1257/2012 υποβάλλεται στη γλώσσα της διαδικασίας.

Άρθρο 4

Μετάφραση σε περίπτωση διαφοράς

1. Σε περίπτωση διαφοράς η οποία αφορά υποτιθέμενη προσβολή [ΕΔΕΕΙ], ο δικαιούχος του διπλώματος ευρεσιτεχνίας παρέχει, κατόπιν αιτήματος και κατ' επιλογή του φερόμενου ως παραβάτη, πλήρη μετάφραση του [ΕΔΕΕΙ] σε επίσημη γλώσσα του συμμετέχοντος [στην ενισχυμένη συνεργασία¹²] κράτους μέλους όπου έλαβε χώρα η εικαζόμενη παραβίαση ή του κράτους μέλους στο οποίο κατοικεί ο φερόμενος ως παραβάτης.

10 — Στο εξής: ΕΔΕΕΙ.

11 — ΕΕ ειδ. έκδ. 01/001, σ. 14.

12 — Στο εξής: συμμετέχον κράτος μέλος.

2. Σε περίπτωση διαφοράς η οποία αφορά [ΕΔΕΕΙ], ο δικαιούχος του διπλώματος ευρεσιτεχνίας παρέχει κατά τη διαδικασία ενώπιον δικαστηρίου, κατόπιν αιτήματος δικαστηρίου στα συμμετέχοντα κράτη μέλη αρμόδιου να επιλαμβάνεται διαφορών που αφορούν [ΕΔΕΕΙ], πλήρη μετάφραση του διπλώματος ευρεσιτεχνίας στη γλώσσα που χρησιμοποιείται στη διαδικασία του εν λόγω δικαστηρίου.
3. Το κόστος των μεταφράσεων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 βαρύνει τον δικαιούχο του διπλώματος ευρεσιτεχνίας.
4. Σε περίπτωση διαφοράς η οποία αφορά αξίωση αποζημίωσης, το δικαστήριο που εξετάζει τη διαφορά εκτιμά και λαμβάνει υπόψη, ιδίως όταν ο φερόμενος ως παραβάτης είναι μικρομεσαία επιχείρηση, φυσικό πρόσωπο ή μη κερδοσκοπικός οργανισμός, πανεπιστήμιο ή δημόσιο ίδρυμα ερευνών, κατά πόσον ο φερόμενος ως παραβάτης ενήργησε χωρίς να γνωρίζει, ή χωρίς να έχει βάσιμους λόγους ώστε να γνωρίζει, ότι παραβίαζε το [ΕΔΕΕΙ] προτού του παρασχεθεί η μετάφραση η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 5

Διαχείριση καθεστώτος αποζημίωσης

1. Δεδομένου ότι αιτήσεις για ευρωπαϊκά διπλώματα ευρεσιτεχνίας μπορούν να υποβληθούν σε οποιαδήποτε γλώσσα βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 2, της ΣΕΔΕ, τα συμμετέχοντα κράτη μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 9 του κανονισμού [...] 1257/2012 αναθέτουν, κατά την έννοια του άρθρου 143 της ΣΕΔΕ, στο ΕΓΔΕ το καθήκον διαχείρισης ενός καθεστώτος αποζημίωσης όλων των μεταφραστικών δαπανών έως ένα ανώτατο ποσό, για τους αιτούντες που υποβάλλουν αιτήσεις διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας στο ΕΓΔΕ σε μία από τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης η οποία δεν είναι επίσημη γλώσσα του ΕΓΔΕ.
2. Το καθεστώς αποζημίωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 χρηματοδοτείται από τα τέλη που αναφέρονται στο άρθρο 11 του κανονισμού [...] 1257/2012 και είναι διαθέσιμο μόνο για ΜΜΕ, φυσικά πρόσωπα, μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς, πανεπιστήμια και δημόσια ιδρύματα ερευνών που έχουν την κατοικία ή την έδρα της κύριας επιχειρηματικής δραστηριότητάς τους εντός κράτους μέλους.

Άρθρο 6

Μεταβατικά μέτρα

1. Κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου, με έναρξη την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού κάθε αίτημα για ενιαία ισχύ που αναφέρεται στο άρθρο 9 του κανονισμού [...] 1257/2012 υποβάλλεται μαζί με τα ακόλουθα:
 - α) εάν η γλώσσα της διαδικασίας είναι η γαλλική ή η γερμανική, πλήρη μετάφραση του ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας στην αγγλική γλώσσα· ή
 - β) εάν η γλώσσα της διαδικασίας είναι η αγγλική, πλήρη μετάφραση του ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας σε οποιαδήποτε άλλη επίσημη γλώσσα της Ένωσης.
2. Σύμφωνα με το άρθρο 9 του κανονισμού [...] 1257/2012, τα συμμετέχοντα κράτη μέλη αναθέτουν, κατά την έννοια του άρθρου 143 της ΣΕΔΕ, στο ΕΓΔΕ το καθήκον να δημοσιεύει τις μεταφράσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου όσο το δυνατόν συντομότερα από την ημερομηνία υποβολής του αιτήματος για ενιαία ισχύ, όπως αναφέρεται στο άρθρο 9 του κανονισμού [...] 1257/2012. Το κείμενο των εν λόγω μεταφράσεων δεν έχει νομική ισχύ και προορίζεται μόνον για σκοπούς ενημέρωσης.

3. Έξι χρόνια μετά την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού και από εκείνο το χρονικό διάστημα ανά διετία, ανεξάρτητη επιτροπή εμπειρογνομόνων διενεργεί αντικειμενική αξιολόγηση της διαθεσιμότητας υψηλής ποιότητας μηχανικών μεταφράσεων των αιτήσεων και των προδιαγραφών διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης, οι οποίες αναπτύσσονται από το ΕΓΔΕ. Η εν λόγω επιτροπή εμπειρογνομόνων συστήνεται από τα συμμετέχοντα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας και απαρτίζεται από εκπροσώπους του ΕΓΔΕ και των μη κυβερνητικών οργανώσεων που εκπροσωπούν τους χρήστες του ευρωπαϊκού συστήματος διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας που προσκαλούνται από το διοικητικό συμβούλιο του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας ως παρατηρητές σύμφωνα με το άρθρο 30, παράγραφος 3, της ΣΕΔΕ.

4. Βάσει της πρώτης αξιολόγησης από αυτές που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου και στη συνέχεια ανά διετία βάσει των επόμενων αξιολογήσεων, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Συμβούλιο και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, διατυπώνει προτάσεις για την περάτωση της μεταβατικής περιόδου.

5. Εάν η μεταβατική περίοδος δεν περατωθεί βάσει πρότασης της Επιτροπής, λήγει 12 έτη από την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 7

Έναρξη ισχύος

1. Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.
2. Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2014 ή από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της συμφωνίας [ΕΔΔΕ], αναλόγως του ποια από τις ημερομηνίες αυτές είναι η τελευταία.»

II – Η ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασία και τα αιτήματα των διαδίκων

9. Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 22 Μαρτίου 2013, το Βασίλειο της Ισπανίας άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

10. Με αποφάσεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 12ης Σεπτεμβρίου 2013, έγιναν δεκτές οι παρεμβάσεις του Βασιλείου του Βελγίου, της Τσεχικής Δημοκρατίας, του Βασιλείου της Δανίας, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, της Ουγγαρίας, του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, του Βασιλείου της Σουηδίας, του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής υπέρ των αιτημάτων του Συμβουλίου, σύμφωνα με το άρθρο 131, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

11. Γραπτές παρατηρήσεις κατέθεσαν όλοι οι παρεμβαίνοντες, πλην του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

12. Το Βασίλειο της Ισπανίας ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό·
- επικουρικώς, να ακυρώσει τα άρθρα 4, 5, 6, παράγραφος 2, και 7, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

13. Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:

- να απορρίψει την προσφυγή και
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

III – Επί της προσφυγής

14. Προς στήριξη της προσφυγής του, το Βασίλειο της Ισπανίας προβάλλει κυρίως πέντε λόγους ακυρώσεως.

15. Ο πρώτος λόγος αντλείται από την παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω γλώσσας. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από την παραβίαση των αρχών που διατυπώνονται στην απόφαση *Meeroni* κατά Ανωτάτης Αρχής¹³ λόγω της αναθέσεως στο ΕΓΔΕ διοικητικών καθηκόντων σχετικών με το ΕΔΕΕΙ. Ο τρίτος λόγος αντλείται από την έλλειψη νομικής βάσης. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από την παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου. Τέλος, ο πέμπτος λόγος αντλείται από την παραβίαση της αρχής της αυτοτέλειας του δικαίου της Ένωσης.

16. Επικουρικώς, το Βασίλειο της Ισπανίας ζητεί τη μερική ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού, κατά τα διαλαμβανόμενα στο σημείο 12 των παρουσών προτάσεων.

A — Επί του πρώτου λόγου που αντλείται από την παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω γλώσσας

1. Τα επιχειρήματα των διαδίκων

17. Το Βασίλειο της Ισπανίας υποστηρίζει κατ' ουσίαν ότι, υιοθετώντας τον προσβαλλόμενο κανονισμό, το Συμβούλιο παραβίασε την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων που προβλέπεται στο άρθρο 2 της ΣΕΕ, θεσπίζοντας για το ΕΔΕΕΙ ένα γλωσσικό καθεστώς που αποβαίνει εις βάρος των προσώπων που δεν έχουν ως γλώσσα μία από τις επίσημες γλώσσες του ΕΓΔΕ, δηλαδή τη γερμανική, την αγγλική και τη γαλλική γλώσσα. Το εν λόγω καθεστώς δημιουργεί ανισότητα μεταξύ, αφενός, των πολιτών και των επιχειρήσεων της Ένωσης που διαθέτουν τα μέσα να κατανοούν, με ορισμένο βαθμό τεχνικής γνώσεως, έγγραφα που έχουν συνταχθεί στις προαναφερθείσες γλώσσες, και, αφετέρου, αυτών που δεν διαθέτουν τέτοια μέσα και πρέπει να πραγματοποιήσουν τη μετάφραση με δική τους δαπάνη. Κάθε περιορισμός στη χρήση των επισήμων γλωσσών της Ένωσης πρέπει να είναι δεόντως δικαιολογημένος, τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας.

18. Πρώτον, δεν εξασφαλίζεται η πρόσβαση στις μεταφράσεις εγγράφων που απονέμουν δικαιώματα στο κοινωνικό σύνολο, αφού οι προδιαγραφές ενός ΕΔΕΕΙ θα δημοσιεύονται στη γλώσσα της διαδικασίας και θα περιλαμβάνουν τη μετάφραση των αξιώσεων στις δύο άλλες επίσημες γλώσσες του ΕΓΔΕ, χωρίς δυνατότητα άλλης μεταφράσεως, γεγονός που εμπεριέχει διάκριση και παραβιάζει την αρχή της ασφάλειας δικαίου. Ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν προσδιορίζει καν τη γλώσσα στην οποία θα χορηγείται το ΕΔΕΕΙ ούτε εάν το στοιχείο αυτό θα δημοσιεύεται. Το ότι ο νομοθέτης της Ένωσης στηρίχτηκε στο καθεστώς του ΕΓΔΕ για να καθορίσει το γλωσσικό καθεστώς του ΕΔΕΕΙ δεν εγγυάται ότι αυτό είναι σύμφωνο προς το δίκαιο της Ένωσης. Αντίθετα απ' ό,τι το καθεστώς του ευρωπαϊκού σήματος, ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν επιτυγχάνει ισορροπία μεταξύ των συμφερόντων των επιχειρήσεων και αυτών του κοινωνικού συνόλου¹⁴.

13 — 9/56, EU:C:1958:7.

14 — Ο όρος «κοινωνικό σύνολο» χρησιμοποιήθηκε στην απόφαση *Kik* κατά ΓΕΕΑ (C-361/01 P, EU:C:2003:434).

19. Δεύτερον, η επίδικη ρύθμιση είναι δυσανάλογη και δεν δικαιολογείται από λόγους γενικού συμφέροντος. Καταρχάς, η μη μετάφραση των προδιαγραφών του διπλώματος ευρεσιτεχνίας και των αξιώσεων του συνεπάγεται σε μεγάλο βαθμό έλλειψη ασφάλειας δικαίου και μπορεί να έχει δυσμενείς συνέπειες στον ανταγωνισμό. Πράγματι, αφενός, η κατάσταση αυτή δυσχεραίνει την πρόσβαση στην αγορά και, αφετέρου, έχει επιπτώσεις για τις επιχειρήσεις, οι οποίες πρέπει να βαρύνονται με τη μεταφραστική δαπάνη. Επίσης, το ΕΔΕΕΙ είναι βασικός τίτλος πνευματικής ιδιοκτησίας για την εσωτερική αγορά. Τέλος, η επίδικη ρύθμιση δεν προβλέπει μεταβατικό στάδιο που να διασφαλίζει την κατάλληλη γνώση του διπλώματος ευρεσιτεχνίας. Ούτε η ανάπτυξη της μηχανικής μεταφράσεως ούτε η υποχρέωση προσκομίσεως πλήρους μεταφράσεως σε περίπτωση διαφοράς αποτελούν επαρκή μέτρα ως προς το θέμα αυτό.

20. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η εισαγωγή εξαιρέσεως από την αρχή της ισότητας των επίσημων γλωσσών της Ένωσης πρέπει να δικαιολογείται από κριτήρια άλλα πλην των καθαρά οικονομικών κριτηρίων που αναφέρονται στις αιτιολογικές σκέψεις 5 και 6 του προσβαλλόμενου κανονισμού.

21. Το Συμβούλιο απαντά, πρώτον, ότι δεν μπορεί να εξαχθεί από τις Συνθήκες καμία αρχή σύμφωνα με την οποία οι επίσημες γλώσσες της Ένωσης πρέπει να τυγχάνουν, σε κάθε περίπτωση, ίσης μεταχειρίσεως, γεγονός που επιβεβαιώνεται εξάλλου από το άρθρο 118, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, διάταξη που θα στερούνταν νοήματος εάν γινόταν δεκτό ότι μόνον ένα γλωσσικό καθεστώς είναι δυνατό, το οποίο περιλαμβάνει όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης.

22. Δεύτερον, υπό το σημερινό καθεστώς, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί να ζητήσει τη χορήγηση διπλώματος ευρεσιτεχνίας σε οποιαδήποτε γλώσσα, εφόσον βέβαια προσκομίσει, εντός προθεσμίας δύο μηνών, μετάφραση σε μία από τις τρεις επίσημες γλώσσες του ΕΓΔΕ, η οποία θα αποτελέσει τη γλώσσα της διαδικασίας, ενώ οι αξιώσεις θα δημοσιευθούν εν συνεχεία στις δύο άλλες επίσημες γλώσσες του ΕΓΔΕ. Κατά τον τρόπο αυτό, μια αίτηση θα μεταφραστεί και θα δημοσιευτεί στην ισπανική γλώσσα μόνον εάν η επικύρωση του διπλώματος ευρεσιτεχνίας ζητείται για την Ισπανία.

23. Τρίτον, οι συνέπειες της μη δημοσιεύσεως στην ισπανική γλώσσα είναι περιορισμένες, δεδομένου ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός προβλέπει καθεστώς αποζημιώσεως της δαπάνης· τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας τα διαχειρίζονται εν γένει σύμβουλοι σε θέματα πνευματικής ιδιοκτησίας που γνωρίζουν και άλλες γλώσσες της Ένωσης· η επίπτωση στην πρόσβαση στις επιστημονικές πληροφορίες στα ισπανικά είναι περιορισμένη· μόνο μικρός αριθμός των αιτήσεων χορηγήσεως ευρωπαϊκών διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας μεταφράζεται στην ισπανική γλώσσα επί του παρόντος· ο προσβαλλόμενος κανονισμός προβλέπει την εφαρμογή ενός συστήματος μηχανικής μεταφράσεως υψηλής ποιότητας σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης και το άρθρο 4 του προσβαλλόμενου κανονισμού προβλέπει όριο για την ενδεχόμενη ευθύνη των ΜΜΕ, των φυσικών προσώπων, των μη κερδοσκοπικών οργανισμών, των πανεπιστημίων και των δημοσίων ιδρυμάτων έρευνας.

24. Τέταρτον, ο περιορισμός του αριθμού των γλωσσών που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο του ΕΔΕΕΙ επιδιώκει θεμιτό σκοπό, που έγκειται στο εύλογο κόστος αυτού.

25. Οι παρεμβαίνοντες συντάσσονται με τα επιχειρήματα του Συμβουλίου. Υπογραμμίζουν ότι η επίτευξη ισορροπίας μεταξύ των διαφόρων οικονομικών φορέων υπήρξε ιδιαίτερα δύσκολη, καθώς οι διαφορετικές εκτιμήσεις των κρατών μελών σχετικά με το γλωσσικό καθεστώς είχαν ως συνέπεια την αποτυχία όλων των προηγούμενων σχεδίων για ενιαίο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας.

26. Η Γαλλική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Σουηδίας και το Ηνωμένο Βασίλειο προσθέτουν ότι η θέσπιση ενός γλωσσικού καθεστώτος δυνάμει του οποίου θα ήταν απαραίτητη η μετάφραση των προδιαγραφών, ή τουλάχιστον των αξιώσεων, σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης θα ήταν τόσο δαπανηρή που δεν θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί. Αφενός, το συγκεκριμένο γλωσσικό καθεστώς

για το ΕΔΕΕΙ επελέγη επειδή η γερμανική, η αγγλική και γαλλική γλώσσα είναι οι επίσημες γλώσσες του ΕΓΔΕ. Αφετέρου, περίπου το 90 % των αιτούντων ευρωπαϊκό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας καταθέτουν, επί του παρόντος, τις αιτήσεις τους στις γλώσσες αυτές, πριν τη μετάφραση των προδιαγραφών και των αξιώσεών τους.

2. Εκτίμηση

27. Το Βασίλειο της Ισπανίας αρνείται ότι η επιχειρηματολογία του έχει κατ' ουσίαν το νόημα ότι είναι απαραίτητη η μετάφραση του διπλώματος ευρεσιτεχνίας σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης. Ωστόσο, δεν χωρεί αμφιβολία ως προς αυτό, αφού το Βασίλειο της Ισπανίας συμπεραίνει στο σημείο 25 του υπομνήματος απαντήσεως ότι το ΕΔΕΕΙ είναι τίτλος του οποίου τις πληροφορίες πρέπει να μπορούν να γνωρίζουν επαρκώς όλοι οι πολίτες και όχι μόνον όσοι γνωρίζουν τη γερμανική, την αγγλική ή τη γαλλική γλώσσα, και διευκρινίζει ότι το καθεστώς που θεσπίζεται δεν προσφέρει ενδιάμεσες λύσεις που να εγγυώνται, συγχρόνως με τη μείωση του οικονομικού κόστους, ότι όλοι οι πολίτες στους οποίους μπορεί να αντιταχθεί ένα δίπλωμα ευρεσιτεχνίας θα έχουν τη δέουσα γνώση, όπως προβλέφθηκε για τα κοινοτικά σήματα.

28. Εν είδει εισαγωγής, πρέπει να υπομνησθεί το πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως.

α) Το πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως

29. Η υπό κρίση υπόθεση εντάσσεται στο πλαίσιο της θεσπίσεως ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα της δημιουργίας ενιαίου καθεστώτος προστασίας των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας.

30. Από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβόνας, το άρθρο 118, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ δημιουργεί την κατάλληλη νομική βάση προκειμένου το Συμβούλιο να καθορίσει «τα γλωσσικά καθεστώτα των ευρωπαϊκών τίτλων».

31. Όπως υπογράμμισαν το Συμβούλιο και ορισμένοι παρεμβαίνοντες στα υπομνήματά τους, το γράμμα της διατάξεως αυτής καταδεικνύει ότι η Συνθήκη ΛΕΕ προβλέπει ότι σε ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να εισαχθούν διαφορετικά γλωσσικά καθεστώτα και επιβεβαιώνει ότι είναι δυνατόν να περιοριστεί ο αριθμός των χρησιμοποιούμενων γλωσσών¹⁵.

32. Βάσει της διατάξεως αυτής ο νομοθέτης της Ένωσης επέλεξε για το ΕΔΕΕΙ ένα γλωσσικό καθεστώς που στηρίζεται στο καθεστώς του ΕΓΔΕ, διεθνούς οργάνου που έχει ως επίσημες γλώσσες τη γερμανική, την αγγλική και τη γαλλική.

33. Το Δικαστήριο δέχτηκε, στην απόφασή του Kik κατά ΓΕΕΑ¹⁶, ότι το δίκαιο της Ένωσης δεν αναγνωρίζει την αρχή της ισότητας των γλωσσών. Όλες οι αναφορές στη χρήση γλωσσών εντός της Ένωσης που περιλαμβάνονται στις Συνθήκες δεν μπορεί να θεωρηθούν ως αποτελούσες την έκφραση μιας γενικής αρχής του δικαίου της Ένωσης που εξασφαλίζει σε κάθε πολίτη το δικαίωμα να συντάσσεται στη γλώσσα του «σε όλες τις περιπτώσεις»¹⁷ οτιδήποτε μπορεί να επηρεάσει τα συμφέροντά του.

15 — Βλ. αιτιολογική σκέψη 15 του προσβαλλόμενου κανονισμού, κατά την οποία ο κανονισμός αυτός δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι δημιουργεί ειδικό γλωσσικό καθεστώς ούτε ότι δημιουργεί προηγούμενο για περιορισμένο γλωσσικό καθεστώς σε οποιαδήποτε μελλοντική νομική πράξη της Ένωσης.

16 — ΕΥ:C:2003:434. Η υπόθεση αφορούσε το γλωσσικό καθεστώς που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 40/94, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1), και αφορούσε τη χρήση των γλωσσών από το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

17 — Σκέψη 82. Βλ., επίσης, τη δεύτερη περίπτωση της κατηγοριοποίησεως που πρότεινε ο γενικός εισαγγελέας M. Poaires Maduro στην υπόθεση Ισπανία κατά Eurojust (C-160/03, ΕΥ:C:2004:817, σημείο 42 επ.), επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση Ισπανία κατά Eurojust (C-160/03, ΕΥ:C:2005:168), με την οποία ομοιάζει η υπό κρίση υπόθεση, αλλά στο ειδικότερο πλαίσιο της ενισχυμένης συνεργασίας και του συστήματος του ΕΓΔΕ.

34. Ωστόσο, η κυρίαρχη εξουσία του νομοθέτη της Ένωσης έχει όρια, αφού το Δικαστήριο επισημαίνει ότι οι πολίτες δεν μπορούν πάντως να υφίστανται διάκριση λόγω της γλώσσας τους¹⁸.

35. Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι στον προσβαλλόμενο κανονισμό ο νομοθέτης της Ένωσης οριοθέτησε τις μεταφραστικές ρυθμίσεις. Ορισμένες από τις ρυθμίσεις αυτές δεν εφαρμόζονται παρά μόνο για μεταβατική περίοδο, έως ότου επιτευχθεί ένα σύστημα μηχανικής μεταφράσεως υψηλής ποιότητας των αιτήσεων διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και των προδιαγραφών¹⁹.

36. Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου του, μολονότι το Βασίλειο της Ισπανίας δεν αμφισβητεί την επιλογή του νομοθέτη της Ένωσης να στηριχτεί στο σύστημα του ΕΓΔΕ, εντούτοις υποστηρίζει ότι το καθεστώς αυτό επιφέρει διάκριση, στον βαθμό που δημιουργεί διαφορετική μεταχείριση, αφού οι οικονομικοί φορείς των οποίων η γλώσσα δεν είναι η γερμανική, η αγγλική ή η γαλλική τυχάνουν λιγότερο ευνοϊκής μεταχειρίσεως σε σχέση με αυτούς που γνωρίζουν τις γλώσσες αυτές, στον βαθμό που οι πρώτοι δεν έχουν πρόσβαση στη μετάφραση στη γλώσσα τους.

37. Κατά την άποψη αυτού του κράτους μέλους, το γλωσσικό καθεστώς του ΕΓΔΕ είναι περιοριστικό και δεν δικαιολογείται.

38. Το άρθρο 3, παράγραφος 1, του προσβαλλόμενου κανονισμού ορίζει ότι, «[μ]ε την επιφύλαξη των άρθρων 4 και 6 του παρόντος κανονισμού, εάν οι προδιαγραφές ενός ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας με ενιαία ισχύ δημοσιεύθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 6, της ΣΕΔΕ [20], δεν απαιτούνται περαιτέρω μεταφράσεις».

39. Δεν χωρεί αμφιβολία ότι εν προκειμένω τα πρόσωπα που δεν γνωρίζουν τις επίσημες γλώσσες του ΕΓΔΕ υφίστανται διάκριση και ότι ο νομοθέτης της Ένωσης προέβη σε διαφορετική μεταχείριση.

40. Επομένως πρέπει να εξεταστεί εάν είναι θεμιτός ο σκοπός τον οποίο επιδίωξε ο νομοθέτης της Ένωσης, εισάγοντας νομοθετική ρύθμιση εμπεριέχουσα διάκριση, και ενδεχομένως να εξεταστεί εάν η διαφορετική αυτή μεταχείριση είναι πρόσφορη και ανάλογη²¹.

β) Ο επιδιωκόμενος από τον νομοθέτη της Ένωσης σκοπός

41. Το σύστημα προστασίας του ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας χαρακτηρίζεται επί του παρόντος από πολύ υψηλό κόστος²². Πράγματι, όταν χορηγείται ένα τέτοιο δίπλωμα από το ΕΓΔΕ, πρέπει να επικυρώνεται σε κάθε κράτος μέλος εντός του οποίου ζητείται προστασία. Για να επικυρωθεί το δίπλωμα αυτό στην επικράτεια ενός κράτους μέλους, το εθνικό δίκαιο μπορεί να απαιτεί από τον δικαιούχο του εν λόγω διπλώματος να υποβάλει μετάφραση αυτού στην επίσημη γλώσσα του εν λόγω κράτους μέλους²³.

18 — Βλ. Vanhamme, J., «L'équivalence des langues dans le marché intérieur: l'apport de la Cour de justice», *Cahiers de droits européens*, αριθ. 3-4, 2007, σ. 359, ο οποίος επισημαίνει ότι, μολονότι «δύσκολα νοείται αρχή ισότητας των γλωσσών, εν πάση περιπτώσει, δεδομένου ότι το δικαίωμα στην ίση μεταχείριση είναι προνόμιο που συνδέεται με πρόσωπα και όχι με τα χαρακτηριστικά τους ή τα ιδιώματά τους, [αντίθετα] η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως αναγνωρίζεται πλήρως στους πολίτες της Ένωσης [...] και στις επιχειρήσεις που είναι εγκαταστημένες σε αυτήν» (σ. 378 και 379).

19 — Βλ. άρθρο 6, παράγραφος 3, του προσβαλλόμενου κανονισμού.

20 — Να υπομνησθεί ότι, δυνάμει της διατάξεως αυτής, οι προδιαγραφές του ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας δημοσιεύονται στη γλώσσα της διαδικασίας και περιλαμβάνουν μετάφραση των αξιώσεων στις δύο άλλες επίσημες γλώσσες του ΕΓΔΕ.

21 — Απόφαση Kik κατά ΓΕΕΑ (EU:C:2003:434, σκέψη 94).

22 — Βλ. σ. 2 της προτάσεως κανονισμού του Συμβουλίου, για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα της δημιουργίας ενιαίου καθεστώτος προστασίας των ευρεσιτεχνιών, σε σχέση με τις εφαρμοστέες μεταφραστικές ρυθμίσεις [COM(2011) 216 τελικό].

23 — Πλην των κρατών μελών που υπέγραψαν τη συμφωνία για την εφαρμογή του άρθρου 65 της ΣΕΔΕ, που συνήφθη στο Λονδίνο στις 17 Οκτωβρίου 2000, δυνάμει της οποίας τα μέρη δεσμεύονται να παραιτηθούν, πλήρως ή σε μεγάλο βαθμό, από την κατάθεση της μεταφράσεως των ευρωπαϊκών διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας στην εθνική τους γλώσσα όταν έχουν ως επίσημη γλώσσα μία από τις γλώσσες του ΕΓΔΕ.

42. Οι ενδιαφερόμενοι, μεταξύ των οποίων επιχειρήσεις από όλους τους τομείς της βιομηχανίας, βιομηχανικές ενώσεις, ενώσεις ΜΜΕ, επαγγελματίες σε θέματα διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, δημόσιες αρχές και πανεπιστημιακοί, θεώρησαν ότι το υψηλό κόστος του ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας αποτελούσε εμπόδιο για την προστασία των ευρεσιτεχνιών εντός της Ένωσης²⁴.

43. Κατόπιν της διαπιστώσεως αυτής και δεδομένου ότι η Ένωση αποσκοπεί στην προώθηση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, της ικανότητας καινοτομίας²⁵, ανάπτυξης και ανταγωνιστικότητας των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων, είναι σημαντική και απαραίτητη η παρέμβαση του νομοθέτη της Ένωσης προς τον σκοπό αυτόν στον τομέα των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας. Το θεσπιζόμενο σύστημα πρέπει επομένως να διασφαλίζει ενιαία προστασία του διπλώματος ευρεσιτεχνίας στην επικράτεια όλων των συμμετεχόντων κρατών μελών, ενώ συγχρόνως θα αποφεύγεται, χάρις στο γλωσσικό καθεστώς, το πολύ υψηλό κόστος.

44. Επομένως, οι μεταφραστικές ρυθμίσεις των ΕΔΕΕΙ πρέπει να είναι απλές και οικονομικά συμφέρουσες²⁶, να εγγυώνται την ασφάλεια δικαίου, να ενθαρρύνουν την καινοτομία και να αποβαίνουν επωφελείς ιδίως για τις ΜΜΕ²⁷.

45. Όσον αφορά τη σύγκριση με το κοινοτικό σήμα στην οποία προβαίνει το Βασίλειο της Ισπανίας, φρονώ ότι η σύγκριση αυτή δεν είναι επιτυχής.

46. Αναμφισβήτητα, το κοινοτικό σήμα και το ευρωπαϊκό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας είναι δύο είδη τίτλων πνευματικής ιδιοκτησίας που δημιουργήθηκαν υπέρ των οικονομικών φορέων, και όχι υπέρ του συνόλου των πολιτών, αφού οι οικονομικοί φορείς δεν είναι υποχρεωμένοι να προσφεύγουν στη χρήση των εν λόγω τίτλων²⁸.

47. Με την ενιαία προστασία που προσφέρουν, απαλλάσσουν τους οικονομικούς φορείς από την κατάθεση πολλαπλών αιτήσεων για εθνική αναγνώριση και από τη μεταφραστική δαπάνη που αυτές συνεπάγονται.

48. Αντίθετα, το κοινοτικό σήμα και το ΕΔΕΕΙ διαφέρουν σημαντικά ως προς τη δαπάνη αυτή, όπως επισημαίνουν το Βασίλειο του Βελγίου, η Γαλλική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Σουηδίας, το Ηνωμένο Βασίλειο και το Κοινοβούλιο. Πράγματι, η μετάφραση δεν είναι η ίδια στις δύο αυτές περιπτώσεις. Όσον αφορά το σήμα πρόκειται για ένα τυποποιημένο υπόδειγμα, ενώ όσον αφορά το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας απαιτείται μια πολύ τεχνική περιγραφή²⁹.

24 — Βλ. σ. 4 και 5 της προτάσεως κανονισμού (ΕΕ) του Συμβουλίου περί μεταφραστικών ρυθμίσεων για το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης [COM(2010) 350 τελικό]. Βλ. επίσης σημείο 2 της αναλύσεως επιπτώσεων της Επιτροπής με τον τίτλο «Impact assessment accompanying document to the proposal for a regulation of the European Parliament and the Council implementing enhanced cooperation in the area of the creation of unitary patent protection and proposal for a Council regulation implementing enhanced cooperation in the area of the creation of unitary patent protection with regard to the applicable translation arrangements» [SEC(2011) 482 final], η οποία είναι διαθέσιμη στην αγγλική γλώσσα.

25 — Βλ. σ. 14 της ανακοίνωσης της Επιτροπής με τίτλο «Ευρώπη 2020 — Στρατηγική για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη» [COM(2010) 2020 τελικό], κείμενο εντασσόμενο στη σημαντική πρωτοβουλία «Ένωση καινοτομίας».

26 — Βλ. αιτιολογική σκέψη 4 του προσβαλλόμενου κανονισμού.

27 — Βλ. αιτιολογική σκέψη 5 του εν λόγω κανονισμού.

28 — Βλ. απόφαση Kik κατά ΓΕΕΑ (ΕΥ:C:2003:434, σκέψη 88).

29 — Βλ. επεξηγηματικές σημειώσεις όσον αφορά το έντυπο αιτήσεων κοινοτικού σήματος που είναι διαθέσιμο στον ιστότοπο του ΓΕΕΑ και την αίτηση χορηγήσεως ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας που είναι διαθέσιμη στον ιστότοπο του ΕΓΔΕ.

49. Επομένως υπάρχει μια εγγενής διαφορά ως προς τα τεχνικά χαρακτηριστικά μεταξύ των δύο τίτλων πνευματικής ιδιοκτησίας. Αυτά τα τεχνικά χαρακτηριστικά έχουν αναγκαστικά επίπτωση στο κόστος των μεταφράσεων, αφού συνεπάγονται ότι τα προς μετάφραση έγγραφα είναι εκτενέστερα και πιο περίπλοκα. Οι αξιώσεις³⁰ απαιτούν γενικά την προσφυγή στις υπηρεσίες εξειδικευμένου μεταφραστή και η έκτασή τους είναι συνήθως περίπου είκοσι σελίδες³¹, ενώ μπορεί να φτάνει ακόμη και τις 200 σελίδες³².

50. Επομένως επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο νομοθέτης της Ένωσης υιοθέτησε τον προσβαλλόμενο κανονισμό αποβλέποντας στον θεμιτό σκοπό να ευρευθεί γλωσσική λύση σύμφωνη με τους σκοπούς της Ένωσης που παρατίθενται στο σημείο 43 των παρουσών προτάσεων. Με άλλα λόγια, μολονότι το γλωσσικό καθεστώς συνεπάγεται, αναμφισβήτητα, περιορισμό στη χρήση των γλωσσών, επιδιώκει εντούτοις τον θεμιτό σκοπό της μείωσης της μεταφραστικής δαπάνης.

51. Καθώς η διαφορετική μεταχείριση των επίσημων γλωσσών της Ένωσης επιδιώκει θεμιτό σκοπό, θα πρέπει στη συνέχεια να εξεταστεί ο πρόσφορος και ανάλογος χαρακτήρας της επιλογής αυτής³³.

γ) Ο πρόσφορος και ανάλογος χαρακτήρας της διαφορετικής μεταχείρισης

52. Λίγα είναι τα στοιχεία ως προς τα οποία μπορεί να παρέμβει ο νομοθέτης της Ένωσης προκειμένου να επιτύχει μείωση της μεταφραστικής δαπάνης, με παράλληλη εξασφάλιση ενιαίας προστασίας του διπλώματος ευρεσιτεχνίας στην επικράτεια των συμμετεχόντων κρατών μελών.

53. Ωστόσο, φαίνεται αδύνατον να τεθεί περιορισμός στις σελίδες ενός διπλώματος ευρεσιτεχνίας. Οι προδιαγραφές και ιδίως οι αξιώσεις είναι αυτές που θα καθορίσουν το αντικείμενο της προστασίας. Εξάλλου, το μέσο κόστος της μεταφράσεως³⁴ δύσκολα μπορεί να είναι μικρότερο λόγω του τεχνικού χαρακτήρα των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας.

54. Αντίθετα, όσο αυξάνεται ο αριθμός των γλωσσών στις οποίες πρέπει να γίνει η μετάφραση τόσο υψηλότερο θα είναι το κόστος των μεταφράσεων.

55. Συνεπώς, για να μειωθεί το κόστος αυτό, ο νομοθέτης της Ένωσης δεν έχει άλλη επιλογή από το να περιορίσει τον αριθμό των γλωσσών προς τις οποίες θα μεταφράζεται το ΕΔΕΕΙ.

56. Έτσι, ο περιορισμός των γλωσσών του ΕΔΕΕΙ είναι πρόσφορος, διότι διασφαλίζει ενιαία προστασία των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, ενώ συγχρόνως επιτρέπει σημαντική μείωση της μεταφραστικής δαπάνης.

57. Επίσης, ο νομοθέτης της Ένωσης επέλεξε να στηριχτεί στο καθεστώς του ΕΓΔΕ, επιλογή που παρουσιάζει συνοχή, αφού το καθεστώς αυτό δοκιμάστηκε με επιτυχία³⁵. ως εκ τούτου, η προσφυγή στη γερμανική, την αγγλική και τη γαλλική γλώσσα στο πλαίσιο του ΕΔΕΕΙ δεν είναι τυχαία, αφού πρόκειται για τις επίσημες γλώσσες του ΕΓΔΕ. Η επιλογή αυτή διασφαλίζει ορισμένη σταθερότητα στους οικονομικούς φορείς και τους επαγγελματίες του τομέα των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας που έχουν ήδη τη συνήθεια να εργάζονται στις τρεις αυτές γλώσσες.

30 — Βλ. ορισμό στην υποσημείωση 9.

31 — Βλ. σημείο 4.1, σ. 14 της αναλύσεως επιπτώσεων της Επιτροπής, ανωτέρω υποσημείωση 24.

32 — Βλ. σημείο 5.2.2.2, σ. 18 και 19 της προτάσεως για απόφαση του Συμβουλίου για εξουσιοδότηση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα της δημιουργίας ενιαίου καθεστώτος προστασίας των ευρεσιτεχνιών [COM(2010) 790 τελικό].

33 — Βλ. απόφαση Kik κατά ΓΕΕΑ (T-120/99, EU:T:2001:189, σκέψη 63).

34 — Το κόστος μιας τέτοιας μεταφράσεως ανέρχεται σε 85 ευρώ η σελίδα (βλ. σημείο 4.1, σ. 14 της αναλύσεως επιπτώσεων της Επιτροπής, ανωτέρω υποσημείωση 24).

35 — Βλ. σημείο 45 των προτάσεών μου στην υπόθεση Ισπανία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (C-146/13), η οποία εκκρεμεί ενώπιον του Δικαστηρίου.

58. Επιπλέον, φαίνεται ότι η επιλογή τέτοιων γλωσσών ανταποκρίνεται στη γλωσσική πραγματικότητα του τομέα των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας. Έτσι, όπως υπογραμμίζει το Συμβούλιο, το μεγαλύτερο μέρος των επιστημονικών εργασιών δημοσιεύονται στη γερμανική, αγγλική ή γαλλική γλώσσα. Επομένως, δεν χωρεί αμφιβολία ότι οι ευρωπαϊκοί ερευνητές μπορούν να κατανοήσουν τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας που δημοσιεύονται στις γλώσσες αυτές. Επίσης, από την προαναφερθείσα ανάλυση επιπτώσεων της Επιτροπής καθώς και από τα επιχειρήματα που προέβαλε το Βασίλειο της Σουηδίας προκύπτει ότι η γερμανική, η αγγλική και η γαλλική γλώσσα είναι οι γλώσσες που ομιλούνται στα κράτη μέλη από τα οποία προέρχεται ο μεγαλύτερος αριθμός αιτήσεων διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας στην Ένωση³⁶.

59. Επομένως, φρονώ ότι ο περιορισμός στις τρεις επίσημες γλώσσες του ΕΓΔΕ είναι πρόσφορος υπό το πρίσμα των θεμιτών σκοπών που επιδιώκει ο νομοθέτης της Ένωσης.

60. Επίσης, η επιλογή αυτή είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας.

61. Συναφώς, από την απόφαση Kik κατά ΓΕΕΑ³⁷ απορρέει ότι η διαφορετική μεταχείριση που εισάγει ο νομοθέτης της Ένωσης είναι δυνατή εφόσον επιτυγχάνεται η απαραίτητη ισορροπία μεταξύ των εμπλεκόμενων συμφερόντων³⁸.

62. Ο νομοθέτης της Ένωσης οριοθέτησε, στον προσβαλλόμενο κανονισμό, τις μεταφραστικές ρυθμίσεις κατά τρόπο ώστε να αμβλύνει ακριβώς τη διαφορετική μεταχείριση ως προς την επιλογή των γλωσσών καθώς και τις επιπτώσεις που η επιλογή αυτή μπορούσε να έχει για τους οικονομικούς φορείς και τους ενδιαφερομένους.

63. Μολονότι το Βασίλειο της Ισπανίας υπογραμμίζει τη λιγότερη ευνοϊκή μεταχείριση αυτών που δεν μπορούν να κατανοήσουν την πληροφορία επειδή δεν έχουν πρόσβαση στις μεταφράσεις των αιτήσεων για χορήγηση διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας στη γλώσσα τους (άρθρα 4 και 6 του προσβαλλόμενου κανονισμού), εντούτοις γεγονός είναι ότι, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως της αναλογικότητας της επιλογής του νομοθέτη της Ένωσης, θα πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη η διαφορετική μεταχείριση αυτών που καταθέτουν την αίτησή τους για χορήγηση ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας (άρθρο 5 του προσβαλλόμενου κανονισμού)³⁹.

64. Έτσι, πρώτον, ο νομοθέτης της Ένωσης μερίμνησε, στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του προσβαλλόμενου κανονισμού, να αναφέρει ότι το καθεστώς θεσπίζεται «[μ]ε την επιφύλαξη των άρθρων 4 και 6 του παρόντος κανονισμού»⁴⁰.

65. Αφενός, ο νομοθέτης προβλέπει διατάξεις σχετικά με τη μετάφραση σε περίπτωση ένδικης διαφοράς.

66. Πρώτον, σε περίπτωση διαφοράς που αφορά υποτιθέμενη προσβολή, προβλέπει πρόσβαση στις πληροφορίες στη γλώσσα της επιλογής του φερόμενου ως παραβάτη. Έτσι, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, του προσβαλλόμενου κανονισμού, εφόσον εικάζεται ότι υπήρξε προσβολή ενός ΕΔΕΕΙ, ο δικαιούχος του διπλώματος ευρεσιτεχνίας παρέχει, με δική του δαπάνη στον φερόμενο ως παραβάτη και κατόπιν αιτήματος αυτού, μετάφραση του ΕΔΕΕΙ σε επίσημη γλώσσα του συμμετέχοντος κράτους μέλους όπου έλαβε χώρα η εικαζόμενη προσβολή ή του κράτους μέλους στο οποίο κατοικεί ο φερόμενος ως παραβάτης, κατ' επιλογή του τελευταίου⁴¹.

36 — Βλ. παράρτημα 2, σ. 43, της αναλύσεως επιπτώσεων της Επιτροπής, ανωτέρω υποσημείωση 24.

37 — EU:C:2003:434.

38 — Σκέψη 92.

39 — Βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Kik κατά ΓΕΕΑ (EU:C:2003:434, σκέψη 92).

40 — Η υπογράμμιση δική μου.

41 — Βλ., επίσης, αιτιολογική σκέψη 8 του προσβαλλόμενου κανονισμού.

67. Δεύτερον, σε περίπτωση διαφοράς που αφορά ΕΔΕΕΙ, το άρθρο 4, παράγραφος 2, του προσβαλλόμενου κανονισμού ορίζει ότι ο δικαιούχος του διπλώματος ευρεσιτεχνίας οφείλει να παρέχει, με δική του δαπάνη, πλήρη μετάφραση του διπλώματος ευρεσιτεχνίας στη γλώσσα που χρησιμοποιείται στη διαδικασία του αρμοδίου δικαστηρίου στα συμμετέχοντα κράτη μέλη, κατόπιν αιτήματος του τελευταίου⁴².

68. Τρίτον, σε περίπτωση διαφοράς σχετικά με αίτηση αποζημίωσης, το δικαστήριο που θα επιληφθεί της διαφοράς οφείλει να λάβει υπόψη την καλή πίστη του φερόμενου ως παραβάτη που ενήργησε πριν λάβει τη μετάφραση που μνημονεύεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, του προσβαλλόμενου κανονισμού, χωρίς να γνωρίζει ή χωρίς να έχει βάσιμο λόγο ώστε να γνωρίζει ότι παραβίαζε το ΕΔΕΕΙ, «ιδίως» εάν πρόκειται για ΜΜΕ, φυσικό πρόσωπο, μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς, πανεπιστήμια και δημόσια ιδρύματα ερευνών⁴³.

69. Αφετέρου, ο νομοθέτης της Ένωσης προβλέπει μεταβατικά μέτρα από την εφαρμογή του προσβαλλόμενου κανονισμού και έως ότου το ΕΓΔΕ έχει στη διάθεσή του, για τις αιτήσεις διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και τις προδιαγραφές, ένα σύστημα μηχανικής μεταφράσεως υψηλής ποιότητας⁴⁴.

70. Έτσι, κατά τη μεταβατική περίοδο, το άρθρο 6, παράγραφος 1, του προσβαλλόμενου κανονισμού προβλέπει ότι κάθε αίτηση για χορήγηση ΕΔΕΕΙ συνοδεύεται από μετάφραση στην αγγλική γλώσσα του συνόλου των προδιαγραφών εάν η γλώσσα της διαδικασίας είναι η γερμανική ή η γαλλική, ή από μετάφραση του συνόλου των προδιαγραφών σε μία επίσημη γλώσσα της Ένωσης εάν η γλώσσα της διαδικασίας είναι η αγγλική. Έτσι διασφαλίζεται ότι, κατά την περίοδο αυτή, όλα τα ΕΔΕΕΙ είναι διαθέσιμα στην αγγλική γλώσσα. Επιπλέον, οι μεταφράσεις στις επίσημες γλώσσες της Ένωσης θα είναι μη-μηχανικές και θα μπορούν να χρησιμεύσουν για την τελειοποίηση του συστήματος μηχανικής μεταφράσεως.

71. Δεύτερον, ο νομοθέτης της Ένωσης προβλέπει στο άρθρο 5 του προσβαλλόμενου κανονισμού ένα σύστημα αποζημιώσεως των μεταφραστικών δαπανών για τους αιτούντες που δεν κατέθεσαν την αίτηση για ευρωπαϊκό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας σε μία από τις επίσημες γλώσσες του ΕΓΔΕ.

72. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, δεδομένου ότι μια αίτηση για ευρωπαϊκό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας μπορεί να κατατεθεί σε οποιαδήποτε επίσημη γλώσσα της Ένωσης, οι εν λόγω αιτούντες μπορούν να εισπράξουν όλες τις μεταφραστικές δαπάνες έως ένα ανώτατο ποσό. Οι δικαιούχοι ορίζονται ρητώς και είναι οι ΜΜΕ, τα φυσικά πρόσωπα, οι μη κερδοσκοπικοί οργανισμοί, τα πανεπιστήμια και τα δημόσια ιδρύματα ερευνών που έχουν την κατοικία τους ή την έδρα της κύριας επιχειρηματικής δραστηριότητάς τους εντός κράτους μέλους⁴⁵.

73. Με τον τρόπο αυτό ο νομοθέτης της Ένωσης θέλησε να προστατεύσει τα πιο ευάλωτα πρόσωπα ή οργανισμούς σε σχέση με τις πιο ισχυρές δομές που διαθέτουν μεγαλύτερα μέσα και έχουν στην υπηρεσία τους υπαλλήλους ικανούς να συντάσσουν απευθείας τις αιτήσεις για ευρωπαϊκά διπλώματα ευρεσιτεχνίας σε μία από τις επίσημες γλώσσες του ΕΓΔΕ.

74. Από τις σκέψεις αυτές απορρέει ότι η γλωσσική επιλογή του νομοθέτη της Ένωσης επιδιώκει θεμιτό σκοπό και ότι είναι πρόσφορη και σύμφωνη προς την αρχή της αναλογικότητας, λαμβανομένων υπόψη των εγγυήσεων και των στοιχείων που αμβλύνουν τις συνέπειες της δυσμενούς διακρίσεως την οποία εισάγει η επιλογή αυτή.

42 — Όπ.π.

43 — Βλ., επίσης, αιτιολογική σκέψη 9 του προσβαλλόμενου κανονισμού..

44 — Εναπόκειται στην Επιτροπή να προτείνει την περάτωση αυτής της μεταβατικής περιόδου κατόπιν αντικειμενικών αξιολογήσεων ανεξάρτητης επιτροπής εμπειρογνομόνων. Σε κάθε περίπτωση, η περίοδος αυτή θα περατωθεί δώδεκα έτη μετά την ημερομηνία εφαρμογής του προσβαλλόμενου κανονισμού (βλ. άρθρο 6, παράγραφοι 3 έως 5, του προσβαλλόμενου κανονισμού).

45 — Βλ., επίσης, αιτιολογική σκέψη 10 του προσβαλλόμενου κανονισμού.

75. Κατόπιν τούτων, προτείνω στο Δικαστήριο να απορρίψει ως αβάσιμο τον πρώτο λόγο ακυρώσεως που προβάλλει το Βασίλειο της Ισπανίας.

Β — Επί του δεύτερου λόγου που στηρίζεται στην παραβίαση των αρχών που διατυπώνονται στην απόφαση Meroni κατά Ανωτάτης Αρχής

1. Τα επιχειρήματα των διαδίκων

76. Το Βασίλειο της Ισπανίας υποστηρίζει ότι, αναθέτοντας στο ΕΓΔΕ, με τα άρθρα 5 και 6, παράγραφος 2, του προσβαλλόμενου κανονισμού, τη διαχείριση του συστήματος αποζημιώσεως των μεταφραστικών δαπανών και τη δημοσίευση των μεταφράσεων στο πλαίσιο του μεταβατικού καθεστώτος, το Συμβούλιο παραβίασε τις αρχές που διατυπώνονται στην απόφαση Meroni κατά Ανωτάτης Αρχής⁴⁶, η οποία επικυρώθηκε από μεταγενέστερη νομολογία.

77. Το Συμβούλιο, που αμφισβητεί το παραδεκτό του δεύτερου λόγου παραπέμποντας σε ορισμένα επιχειρήματα που αναπτύχθηκαν στην υπόθεση Ισπανία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (C-146/13), η οποία εκκρεμεί ενώπιον του Δικαστηρίου, επισημαίνει εν είδει εισαγωγής ότι το Βασίλειο της Ισπανίας δεν αμφισβητεί ότι εναπόκειται στα συμμετέχοντα κράτη μέλη, μέσω του ΕΓΔΕ, η διαχείριση του καθεστώτος αποζημιώσεως και το καθήκον της δημοσίευσής των μεταφράσεων. Ωστόσο, η εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης εναπόκειται κατά πρώτον στα κράτη μέλη και, για ζητήματα σχετικά με την αποζημίωση και τη δημοσίευση των μεταφράσεων, δεν είναι απαραίτητη η θέσπιση ενιαίων προϋποθέσεων εκτελέσεως κατά την έννοια του άρθρου 291, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Οι αρχές που διατυπώνονται στην απόφαση Meroni κατά Ανωτάτης Αρχής⁴⁷, οι οποίες επικυρώθηκαν από μεταγενέστερη νομολογία, δεν τυγχάνουν εφαρμογής. Σε κάθε περίπτωση, οι εν λόγω αρχές τηρούνται.

78. Οι παρεμβαίνοντες συμμερίζονται τις παρατηρήσεις του Συμβουλίου, το οποίο υποστηρίζει ότι οι αρχές που διατυπώνονται στην απόφαση αυτή δεν τυγχάνουν εν προκειμένω εφαρμογής και, σε κάθε περίπτωση, τηρούνται.

2. Εκτίμηση

79. Λαμβανομένης υπόψη της απαντήσεως που δίδω στον τέταρτο και πέμπτο λόγο με τις προτάσεις μου στην υπόθεση Ισπανία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (C-146/13), η οποία εκκρεμεί ενώπιον του Δικαστηρίου, προτείνω στο Δικαστήριο να απορρίψει τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως του Βασιλείου της Ισπανίας ως αβάσιμο.

Γ — Επί του τρίτου λόγου που αντλείται από έλλειψη νομικής βάσεως του άρθρου 4 του προσβαλλόμενου κανονισμού

1. Τα επιχειρήματα των διαδίκων

80. Το Βασίλειο της Ισπανίας υποστηρίζει ότι είναι εσφαλμένη η νομική βάση που χρησίμευσε για τη θέσπιση στον προσβαλλόμενο κανονισμό του άρθρου 4 περί «μεταφράσεως σε περίπτωση διαφοράς», καθώς η διάταξη αυτή δεν αφορά το «γλωσσικό καθεστώς» ενός ευρωπαϊκού τίτλου σύμφωνα με το άρθρο 118, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, αλλά ενσωματώνει ορισμένες δικονομικές εγγυήσεις στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας.

46 — EU:C:1958:7.

47 — Όπ.π.

81. Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το άρθρο 4 του προσβαλλόμενου κανονισμού δεν συνιστά δικονομικό κανόνα, αλλά ότι θεσπίζει κανόνα σχετικό με το γλωσσικό καθεστώς και ότι ο κανόνας αυτός αποτελεί σημαντικό και αναπόσπαστο τμήμα του γενικού γλωσσικού καθεστώτος του ΕΔΕΕΙ που εγκαθιδρύεται με τον εν λόγω κανονισμό. Το Συμβούλιο προσθέτει ότι η διάταξη αυτή διαδραματίζει σημαντικό ρόλο, καλύπτοντας ένα κενό δικαίου, δεδομένου ότι το γλωσσικό καθεστώς που προβλέπεται από το ΕΓΔΕ δεν ρυθμίζει τις γλωσσικές απαιτήσεις σε περίπτωση διαφοράς. Επίσης, κατά το Συμβούλιο, δεδομένου ότι οι δικονομικοί κανόνες των κρατών μελών δεν έχουν εναρμονιστεί από το δίκαιο της Ένωσης, πρέπει να λαμβάνεται μέριμνα ώστε ο φερόμενος ως παραβάτης να έχει πάντα το δικαίωμα να λάβει τη μετάφραση του επίμαχου ΕΔΕΕΙ στο σύνολό της. Επομένως, τηρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 118, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, οι οποίες προβλέπουν το γλωσσικό καθεστώς που εφαρμόζεται καθόλη τη διάρκεια της «ζωής» του διπλώματος ευρεσιτεχνίας.

82. Οι παρεμβαίνοντες συντάσσονται με τα επιχειρήματα του Συμβουλίου.

83. Η Γαλλική Δημοκρατία, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών και το Βασίλειο της Σουηδίας υπογραμμίζουν ότι το άρθρο 118, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ δεν απαιτεί από τον νομοθέτη της Ένωσης να εναρμονίσει πλήρως όλες τις πτυχές του γλωσσικού ή του μεταφραστικού καθεστώτος του επίμαχου τίτλου πνευματικής ιδιοκτησίας. Κατά την άποψη του Βασιλείου του Βελγίου, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Ουγγαρίας, του Βασιλείου της Σουηδίας, του Ηνωμένου Βασιλείου, του Κοινοβουλίου και της Επιτροπής, το άρθρο 4 του προσβαλλόμενου κανονισμού μπορούσε κάλλιστα να εισαχθεί σε κανονισμό εκδιδόμενο με βάση το άρθρο 118, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι η διάταξη αυτή αποτελεί βασικό στοιχείο του μεταφραστικού καθεστώτος που προβλέπεται από τον εν λόγω κανονισμό. Ακόμα και εάν υποθεθεί ότι η εν λόγω διάταξη δεν αποτελεί εγγενές στοιχείο του μεταφραστικού καθεστώτος που θεσπίζεται από τον κανονισμό αυτό, η εισαγωγή της στον προσβαλλόμενο κανονισμό δεν απαιτεί προσφυγή σε άλλη νομική βάση από αυτή του άρθρου 118, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Πράγματι, κατά τη νομολογία⁴⁸, αν από την εξέταση κοινοτικής πράξεως αποδεικνύεται ότι αυτή επιδιώκει διττό σκοπό, ή ότι απαρτίζεται από δύο συνιστώσες, ο ένας δε εκ των σκοπών αυτών μπορεί να χαρακτηριστεί ως κύριος ή πρωτεύων, ενώ ο άλλος απλώς ως παρεπόμενος, η πράξη πρέπει να στηρίζεται σε μία και μόνο νομική βάση. Αυτό ακριβώς συνέβη στην υπό κρίση υπόθεση.

2. Εκτίμηση

84. Το Βασίλειο της Ισπανίας υποστηρίζει ότι το άρθρο 4 του προσβαλλόμενου κανονισμού δεν είναι διάταξη σχετική με το γλωσσικό καθεστώς του άρθρου 118, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και ότι, ως εκ τούτου, η τελευταία αυτή διάταξη δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως νομική βάση για την ενσωμάτωση ορισμένων δικονομικών εγγυήσεων στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας.

85. Μια τέτοια ανάλυση δεν με βρίσκει σύμφωνο για τους ακόλουθους λόγους.

86. Υπενθυμίζω ότι, κατά πάγια νομολογία, «η επιλογή της νομικής βάσεως μιας πράξεως της Ένωσης πρέπει να στηρίζεται σε αντικειμενικά στοιχεία επιδεχόμενα δικαστικό έλεγχο, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται, ιδίως, ο σκοπός και το περιεχόμενο της πράξεως»⁴⁹.

48 — Βλ. απόφαση Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου (C-130/10, EU:C:2012:472, σκέψη 43 και παρατιθέμενη νομολογία).

49 — Βλ. απόφαση Ηνωμένο Βασίλειο κατά Συμβουλίου (C-431/11, EU:C:2013:589, σκέψη 44 και παρατιθέμενη νομολογία).

87. Ας σημειωθεί εξ αρχής ότι το Βασίλειο της Ισπανίας ανέφερε στο σημείο 48 του δικογράφου της προσφυγής του —στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως—, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός εισάγει ένα πολύ ιδιαίτερο καθεστώς χρήσεως και περιορισμού των επισήμων γλωσσών της Ένωσης, γεγονός που προϋποθέτει, κατ' ορθή ερμηνεία, ένα πραγματικό «γλωσσικό καθεστώς» όπως το προβλέπουν η νομική βάση, ήτοι το άρθρο 118, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, και η ίδια η απόφαση ενισχυμένης συνεργασίας.

88. Λαμβάνοντας υπόψη την αιτιολογική σκέψη 16 του προσβαλλόμενου κανονισμού, στην οποία αναφέρεται ότι σκοπός του κανονισμού αυτού είναι η δημιουργία ομοιόμορφου και απλού καθεστώτος για τα ΕΔΕΕΙ, καθώς και την εκτίμησή μου επί του πρώτου λόγου και τις εκτιμήσεις που θα διατυπωθούν επί του τέταρτου λόγου⁵⁰ και επί του αιτήματος μερικής ακυρώσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού⁵¹, στις οποίες παραπέμπω, φρονώ, αντίθετα, ότι το άρθρο 4 του προσβαλλόμενου κανονισμού συνδέεται κατά τρόπο αλληλένδετο με το γλωσσικό καθεστώς, στον βαθμό που έχει ως σκοπό να μετριάσει την επιλογή του νομοθέτη της Ένωσης σχετικά με το γλωσσικό καθεστώς των ΕΔΕΕΙ.

89. Προσθέτω ότι, μολονότι το άρθρο 4, παράγραφος 4, του προσβαλλόμενου κανονισμού διαφοροποιείται από το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, αυτού, στον βαθμό που δεν καθορίζει κανόνες σχετικούς με την μετάφραση αυτή καθαυτή, σε περίπτωση διαφοράς, εντούτοις γεγονός είναι ότι η πρώτη αυτή διάταξη συνδέεται με το άρθρο 4, παράγραφος 1, του προσβαλλόμενου κανονισμού. Πράγματι, επιτρέπει στον νομοθέτη της Ένωσης να λάβει υπόψη την περίοδο κατά την οποία οι ενδιαφερόμενοι δεν έχουν λάβει ενδεχομένως γνώση του διπλώματος ευρεσιτεχνίας λόγω της απουσίας μεταφράσεως⁵² και η οποία είναι επιζήμια, ιδίως για τις ΜΜΕ, τα φυσικά πρόσωπα ή τους μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς, τα πανεπιστήμια και τα δημόσια ερευνητικά ιδρύματα. Έτσι, το άρθρο 4, παράγραφος 4, του προσβαλλόμενου κανονισμού αμβλύνει αυτή την απουσία μεταφράσεως λαμβάνοντας υπόψη ιδίως την καλή πίστη των προσώπων ή των οντοτήτων αυτών.

90. Συναφώς, κατά την αιτιολογική σκέψη 9 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το αρμόδιο για μια κατά περίπτωση εξέταση της καλής πίστης δικαστήριο θα πρέπει να λάβει υπόψη τη γλώσσα της διαδικασίας ενώπιον του ΕΓΔΕ και, κατά τη μεταβατική περίοδο, τη μετάφραση που υποβάλλεται μαζί με το αίτημα για ενιαία ισχύ.

91. Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, προτείνω στο Δικαστήριο να απορρίψει τον τρίτο λόγο ακυρώσεως του Βασιλείου της Ισπανίας ως αβάσιμο.

Δ — Επί του τέταρτου λόγου που αντλείται από την παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου

92. Τα επιχειρήματα των διαδίκων

93. Το Βασίλειο της Ισπανίας υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβιάζει την αρχή της ασφάλειας δικαίου στον βαθμό που, καταρχάς, περιορίζει τις δυνατότητες ενημερώσεως των οικονομικών φορέων. Στη συνέχεια, δεν διευκρινίζει τις λεπτομέρειες δημοσιεύσεως της χορηγήσεως ενιαίας ισχύος και της καταχωρίσεως στο μητρώο για το ενιαίο καθεστώς προστασίας των ευρεσιτεχνιών⁵³. Επιπλέον, δεν αναφέρει στο πλαίσιο της διαχειρίσεως του καθεστώτος αποζημιώσεως

50 — Βλ., ειδικότερα, σημεία 113 και 114 των προτάσεών μου.

51 — Βλ., ειδικότερα, σημεία 127 και 128 των προτάσεών μου.

52 — Περίοδος που αφορά το χρονικό διάστημα πριν την παραλαβή της μεταφράσεως που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, του προσβαλλόμενου κανονισμού.

53 — Το μητρώο για το ενιαίο καθεστώς προστασίας των ευρεσιτεχνιών ορίζεται στο άρθρο 2, στοιχείο ε', του κανονισμού 1257/2012 ως το μητρώο που αποτελεί τμήμα του μητρώου ευρωπαϊκών διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας στο οποίο καταχωρίζονται η ενιαία ισχύς καθώς και κάθε περιορισμός, άδεια εκμετάλλευσης, μεταβίβαση, ανάκληση ή λήξη ενός ΕΔΕΕΙ. Το μητρώο αυτό είναι διαθέσιμο στο διαδίκτυο (βλ. ιστότοπο http://www.epo.org/searching/free/register_fr.html).

το ανώτατο όριο δαπάνης ούτε τον τρόπο καθορισμού της. Εξάλλου, δεν προβλέπει τις συγκεκριμένες συνέπειες στην περίπτωση που ο παραβάτης ενήργησε καλόπιστα. Τέλος, το σύστημα μηχανικής μεταφράσεως δεν ήταν διαθέσιμο κατά την ημερομηνία υιοθέτησεως του προσβαλλόμενου κανονισμού.

94. Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας δεν λαμβάνει υπόψη τις αρχές της έμμεσης διοικήσεως και της επικουρικότητας, στις οποίες βασίζεται το δίκαιο της Ένωσης. Ο προσβαλλόμενος κανονισμός αφήνει στα κράτη μέλη τη μέριμνα να ρυθμίσουν συγκεκριμένες πτυχές όπως το καθεστώς αποζημιώσεως ή οι μηχανικές μεταφράσεις. Η αρχή της ασφάλειας δικαίου δεν απαιτεί να καθορίζονται στον προσβαλλόμενο κανονισμό όλοι οι κανόνες μέχρι την παραμικρή λεπτομέρεια, καθώς ορισμένοι κανόνες μπορούν να καθοριστούν από τα κράτη μέλη, με πράξεις κατ' εξουσιοδότηση ή με εκτελεστικές πράξεις.

95. Εξάλλου, το άρθρο 4, παράγραφος 4, του προσβαλλόμενου κανονισμού καθορίζει τα βασικά στοιχεία και τα κριτήρια ενόψει της εφαρμογής τους από το εθνικό δικαστήριο. Η διάταξη αυτή δεν απαγορεύει σε ένα εθνικό δικαστήριο να καταδικάσει τον παραβάτη σε ποινή και του επιτρέπει να ασκεί πλήρως τη δικαιοδοτική του εξουσία.

96. Οι παρεμβαίνοντες συντάσσονται με τα επιχειρήματα του Συμβουλίου.

97. Πρώτον, το Βασίλειο του Βελγίου, η Γαλλική Δημοκρατία, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών και η Επιτροπή υποστηρίζουν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός, σε συνδυασμό με τον κανονισμό 1260/2012, προβλέπει με σαφήνεια και ακρίβεια το γλωσσικό καθεστώς και τον τρόπο δημοσιεύσεως και καταχωρίσεως του ΕΔΕΕΙ.

98. Δεύτερον, το Βασίλειο του Βελγίου, η Γαλλική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Σουηδίας, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Επιτροπή υποστηρίζουν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν εμποδίζει την πρόσβαση των ενδιαφερομένων στις πληροφορίες που τους είναι απαραίτητες για την άσκηση της δραστηριότητάς τους, δεδομένου ότι το σύνολο των ΕΔΕΕΙ θα εμφανίζονται στο μητρώο για το ενιαίο καθεστώς προστασίας των ευρεσιτεχνιών, κατ' εφαρμογή του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχεία β' και η', του κανονισμού 1257/2012, που θα είναι διαθέσιμο στο διαδίκτυο. Βέβαια, οι προδιαγραφές του ΕΔΕΕΙ θα είναι δημοσιευμένες σε μία μόνο γλώσσα. Ωστόσο, ο περιορισμός αυτός δεν δημιουργεί έλλειψη ασφάλειας δικαίου για τους ενδιαφερόμενους, λόγω του συστήματος μηχανικής μεταφράσεως του ΕΓΔΕ.

99. Τρίτον, το Βασίλειο της Δανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, η Ουγγαρία, το Βασίλειο της Σουηδίας, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Επιτροπή φρονούν ότι οι διατάξεις του άρθρου 4, παράγραφοι 1 και 3, του προσβαλλόμενου κανονισμού ενισχύουν την ασφάλεια δικαίου σε περίπτωση διαφοράς που αφορά υποτιθέμενη προσβολή ενός ΕΔΕΕΙ. Το γεγονός ότι η προβλεπόμενη μετάφραση στερείται νομικής ισχύος δεν παραβιάζει την αρχή της ασφάλειας δικαίου, η οποία διασφαλίζεται καλύτερα όταν υπερισχύει μία μόνον γλώσσα. Το άρθρο 4, παράγραφος 4, του προσβαλλόμενου κανονισμού προστατεύει ειδικά ορισμένα πρόσωπα που εμπλέκονται σε διαφορές που αφορούν αξίωση αποζημιώσεως.

100. Τέλος, τέταρτον, η Γαλλική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Σουηδίας, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Επιτροπή υπογραμμίζουν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός καμία ανασφάλεια δικαίου δεν δημιουργεί όσον αφορά το καθεστώς αποζημιώσεως του άρθρου 5, διότι δεν είναι απαραίτητο ο κανονισμός να ρυθμίζει το όριο πέραν του οποίου ορισμένοι αιτούντες θα μπορούν να ζητούν καταβολή της μεταφραστικής τους δαπάνης, στον βαθμό που το θέμα αυτό μπορεί να καθοριστεί με μεταγενέστερη εκτελεστική πράξη.

1. Εκτίμηση

101. Εν είδει εισαγωγής, πρέπει να υπομνησθεί ότι η αρχή της ασφάλειας δικαίου, η οποία συγκαταλέγεται στις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, απαιτεί οι κανόνες δικαίου να είναι «σαφείς και ακριβείς, τα δε αποτελέσματά τους να μπορούν να προβλεφθούν», για να μπορούν οι ενδιαφερόμενοι να ρυθμίζουν τη συμπεριφορά τους όταν βρίσκονται σε έννομες καταστάσεις και σχέσεις που καλύπτονται από την έννομη τάξη της Ένωσης⁵⁴.

102. Επομένως, πρέπει να εξεταστεί εάν τα επιχειρήματα που προβάλλει το Βασίλειο της Ισπανίας θεμελιώνουν την παραβίαση της αρχής αυτής.

103. Όσον αφορά το επιχείρημα κατά το οποίο ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβιάζει την αρχή της ασφάλειας δικαίου στον βαθμό που το ΕΔΕΕΙ δεν μεταφράζεται σε όλες τις γλώσσες και ως εκ τούτου οι δυνατότητες ενημερώσεως των οικονομικών φορέων είναι περιορισμένες, παραπέμπω στην κρίση μου στο πλαίσιο του πρώτου λόγου από την οποία απορρέει ότι το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί.

104. Όσον αφορά το επιχείρημα του Βασιλείου της Ισπανίας κατά το οποίο ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν προβλέπει ούτε τη δημοσίευση της χορηγήσεως της ενιαίας ισχύος ούτε τον τρόπο σύμφωνα με τον οποίο θα γίνεται η καταχώριση στο μητρώο για το ειδικό καθεστώς προστασίας των ευρεσιτεχνιών, ούτε εάν θα γίνεται σε τρεις γλώσσες, σύμφωνα με το άρθρο 14 της ΣΕΔΕ, φρονώ ότι πρέπει να απορριφθεί για τους ίδιους λόγους με αυτούς που προέβαλαν ορισμένοι παρεμβαίνοντες, που προκρίνουν συνδυασμένη ανάγνωση των διατάξεων του προσβαλλόμενου κανονισμού, του κανονισμού 1257/2012 και της ΣΕΔΕ.

105. Πράγματι, το άρθρο 3, παράγραφος 2, του προσβαλλόμενου κανονισμού προβλέπει ότι κάθε αίτημα για ενιαία ισχύ που αναφέρεται στο άρθρο 9 του κανονισμού 1257/2012 υποβάλλεται στη γλώσσα της διαδικασίας⁵⁵, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 2, στοιχείο β', του προσβαλλόμενου κανονισμού⁵⁶.

106. Το δε άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο η', του κανονισμού 1257/2012 προβλέπει ότι το ΕΓΔΕ μεριμνά ώστε η ενιαία ισχύ να μνημονεύεται στο μητρώο για το ενιαίο καθεστώς προστασίας των ευρεσιτεχνιών, εφόσον έχει κατατεθεί αίτημα ενιαίας προστασίας.

107. Επιπλέον, κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού, «[τ]ο ευρωπαϊκό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας που χορηγείται με το ίδιο σύνολο αξιώσεων σε σχέση με όλα τα συμμετέχοντα κράτη μέλη διαθέτει ενιαία ισχύ στα συμμετέχοντα κράτη μέλη, υπό τον όρο ότι η ενιαία ισχύς του καταχωρίζεται στο μητρώο για το ενιαίο καθεστώς προστασίας των ευρεσιτεχνιών⁵⁷».

108. Εξάλλου, το άρθρο 14, παράγραφος 8, της ΣΕΔΕ αναφέρει ότι η καταχώριση στο μητρώο διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας πραγματοποιείται στις τρεις επίσημες γλώσσες του ΕΓΔΕ και ότι, σε περίπτωση αμφιβολίας, υπερισχύει η γλώσσα της διαδικασίας.

109. Φρονώ ότι από την τελευταία αυτή διάταξη και από το άρθρο 2, στοιχείο ε', του κανονισμού 1257/2012 προκύπτει ότι η καταχώριση στο μητρώο για το ενιαίο καθεστώς προστασίας των ευρεσιτεχνιών πραγματοποιείται στις τρεις επίσημες γλώσσες του ΕΓΔΕ.

54 — Βλ. απόφαση LVK — 56 (C-643/11, EU:C:2013:55, σκέψη 51 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

55 — Υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού 1257/2012 προβλέπει ότι το ΕΓΔΕ «[διασφαλίζει] ότι τα αιτήματα ενιαίας ισχύος από τον δικαιούχο του ευρωπαϊκού διπλώματος ευρεσιτεχνίας υποβάλλονται στη γλώσσα της διαδικασίας η οποία ορίζεται στο άρθρο 14, παράγραφος 3, της ΣΕΔΕ», το αργότερο έναν μήνα μετά τη δημοσίευση της ανακοίνωσης της χορήγησης του διπλώματος ευρεσιτεχνίας στο *Δελτίο ευρωπαϊκών διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας*.

56 — Η γλώσσα της διαδικασίας είναι η γλώσσα της διαδικασίας που χρησιμοποιήθηκε ενώπιον του ΕΓΔΕ, κατά την έννοια του άρθρου 14, παράγραφος 3, της ΣΕΔΕ.

57 — Η υπογράμμιση δική μου.

110. Όσον αφορά το επιχείρημα του Βασιλείου της Ισπανίας σχετικά με τη ρύθμιση του καθεστώτος αποζημιώσεως που προβλέπεται στο άρθρο 5 του προσβαλλόμενου κανονισμού, κατά το οποίο δεν καθορίζονται ούτε το ανώτατο ποσό αποζημιώσεως ούτε ο τρόπος καθορισμού του, το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί για τους ακόλουθους λόγους.

111. Το άρθρο 9, παράγραφος 2, του κανονισμού 1257/2012 προβλέπει ότι, υπό την ιδιότητά τους ως συμβαλλόμενων κρατών της ΣΕΔΕ, τα συμμετέχοντα κράτη μέλη διασφαλίζουν τη διακυβέρνηση και την εποπτεία των δραστηριοτήτων που σχετίζονται με τα καθήκοντα που αναφέρονται στο άρθρο 9, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού⁵⁸, και ότι, για τον σκοπό αυτό, συστήνουν ειδική επιτροπή στο πλαίσιο του διοικητικού συμβουλίου του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας⁵⁹, κατά την έννοια του άρθρου 145 της ΣΕΔΕ⁶⁰.

112. Εναπόκειται επομένως στην ειδική επιτροπή να λάβει απόφαση σχετικά με το καθεστώς αποζημιώσεως που προβλέπεται στο άρθρο 5 του προσβαλλόμενου κανονισμού, καθεστώς του οποίου η διαχείριση υπάγεται στο ΕΓΔΕ.

113. Συναφώς υπογραμμίζω ότι, κατά την 7η συνεδρίαση της ειδικής επιτροπής στο Μόναχο στις 26 Μαρτίου 2014, η επιτροπή αυτή υιοθέτησε τους κανόνες σχετικά με το καθεστώς αποζημιώσεως των μεταφραστικών δαπανών των αιτήσεων που κατατίθενται σε γλώσσα διαφορετική από τις επίσημες γλώσσες του ΕΓΔΕ. Ωστόσο, οι οικονομικές πτυχές του καθεστώτος αποζημιώσεως, συμπεριλαμβανομένου του ποσού της αποζημιώσεως, θα αποτελέσουν αντικείμενο μεταγενέστερων συζητήσεων⁶¹.

114. Επομένως, οι οικονομικοί φορείς και όλοι οι ενδιαφερόμενοι θα είναι σε θέση να γνωρίζουν τις λεπτομέρειες του καθεστώτος αποζημιώσεως, όταν τα συμμετέχοντα κράτη θεσπίσουν τις λεπτομέρειες αυτές μέσω της ειδικής επιτροπής.

115. Οι εν λόγω ρυθμίσεις εφαρμογής θα πρέπει, σε κάθε περίπτωση, να λάβουν υπόψη την αιτιολογική σκέψη 10 του προσβαλλόμενου κανονισμού, σύμφωνα με την οποία οι ενδιαφερόμενοι θα δικαιούνται πρόσθετη επιστροφή των μεταφραστικών δαπανών από τη γλώσσα της αιτήσεως χορηγήσεως διπλώματος ευρεσιτεχνίας στη γλώσσα της διαδικασίας του ΕΓΔΕ βαίνουσα πέραν αυτής που προβλέπεται στο πλαίσιο του ΕΓΔΕ.

116. Όσον αφορά τον ισχυρισμό κατά τον οποίο η μετάφραση που θα προσκομιστεί σε περίπτωση διαφοράς από τον δικαιούχο του διπλώματος ευρεσιτεχνίας δεν έχει καμία νομική ισχύ, συντάσσομαι με τα επιχειρήματα που προέβαλαν ορισμένοι παρεμβαίνοντες, δεδομένου ότι αδιαμφισβήτητα η αρχή της ασφάλειας δικαίου διασφαλίζεται καλύτερα όταν αυθεντική θεωρείται μία μόνον γλώσσα. Πράγματι, φρονώ ότι δύσκολα μπορεί να τηρηθεί η αρχή αυτή σε περίπτωση διαφόρων φερόμενων ως παραβατών σε διαφορετικά κράτη μέλη. Εάν θεωρούνταν αυθεντικές όλες οι μεταφράσεις, αυτό θα συνεπαγόταν κίνδυνο αποκλίσεων μεταξύ των διαφόρων γλωσσικών αποδόσεων και, ως εκ τούτου, έλλειψη ασφάλειας δικαίου. Ο ισχυρισμός αυτός πρέπει επομένως να απορριφθεί.

117. Όσον αφορά το επιχείρημα κατά το οποίο, αντίθετα προς το καθεστώς που διέπει το κοινοτικό σήμα, δεν υπάρχει διάταξη αποκλείουσα την καταδίκη σε αποζημίωση των τρίτων που, όντας καλόπιστοι, προσέβαλαν δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, επειδή το άρθρο 4, παράγραφος 4, του προσβαλλόμενου κανονισμού δεν προβλέπει συγκεκριμένες συνέπειες της προσβολής διπλώματος ευρεσιτεχνίας από καλόπιστο τρίτο, το αντεπιχείρημα είναι ότι δεν υπάρχει υποχρέωση του νομοθέτη

58 — Βλ. σημεία 128 έως 131 των προτάσεών μου στην υπόθεση Ισπανία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (C-146/13) η οποία εκκρεμεί ενώπιον του Δικαστηρίου.

59 — Στο εξής: ειδική επιτροπή.

60 — Δυνάμει της διατάξεως αυτής, η ομάδα των συμβαλλόμενων κρατών μπορεί να συστήσει ειδική επιτροπή που θα ελέγχει τη δραστηριότητα των ειδικών οργάνων που θα δημιουργηθούν κατ' εφαρμογή του άρθρου 143, παράγραφος 2, της ΣΕΔΕ. Η σύνθεση, οι αρμοδιότητες και οι δραστηριότητες της ειδικής επιτροπής καθορίζονται από την ομάδα των συμβαλλόμενων κρατών.

61 — Βλ. ιστότοπο http://www.epo.org/news-issues/news/2014/20140328a_fr.html.

της Ένωσης να επιβάλλει το ίδιο νομικό καθεστώς για το κοινοτικό σήμα και το ΕΔΕΕΙ. Επιπλέον, υπενθυμίζεται ότι ο νομοθέτης φρόντισε να αποκαταστήσει, με την κρίση κατά περίπτωση στην οποία θα προβεί ο εθνικός δικαστής, ορισμένη ισορροπία προβλέποντας ότι ο δικαστής οφείλει να λάβει υπόψη του την καλή πίστη του φερόμενου ως παραβάτη⁶². Οι συγκεκριμένες συνέπειες για τον φερόμενο ως παραβάτη θα απορρέουν από την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και τη νομική εκτίμηση. Έτσι, ο εν λόγω δικαστής θα μπορεί τόσο να επιβάλει καταδίκη σε αποζημίωση όσο και να αποκλείσει μια τέτοια καταδίκη, τελώντας σε απόλυτη ανεξαρτησία. Επομένως, προκύπτει σαφώς από το άρθρο 4, παράγραφος 4, του προσβαλλόμενου κανονισμού ότι εναπόκειται στο αρμόδιο δικαστήριο να λάβει υπόψη του την καλή πίστη του φερόμενου ως παραβάτη.

118. Τέλος, όσον αφορά τους ισχυρισμούς του Βασιλείου της Ισπανίας σχετικά με το σύστημα μηχανικής μεταφράσεως και τις μεταβατικές διατάξεις, επισημαίνεται ότι η διάρκεια της μεταβατικής περιόδου βασίζεται στον χρόνο που μπορεί να χρειαστεί για την ανάπτυξη του συστήματος μηχανικών μεταφράσεων έτσι ώστε να καταστεί δυνατή η υψηλής ποιότητας μετάφραση των αιτήσεων για διπλώματα ευρεσιτεχνίας και των προδιαγραφών σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης.

119. Συναφώς, ας σημειωθεί ότι η εφαρμογή του συστήματος αυτού άρχισε το 2004 με έναν περιορισμένο αριθμό γλωσσών. Εν συνεχεία, το σύστημα αυτό επεκτάθηκε έτσι ώστε να είναι δυνατή, έως το 2014, η πραγματοποίηση μηχανικών μεταφράσεων στις γλώσσες όλων των συμμετεχόντων στη ΣΕΔΕ κρατών, και επομένως στις επίσημες γλώσσες της Ένωσης, από και προς την αγγλική γλώσσα⁶³.

120. Επίσης, δεν πρέπει να παραβλέπεται το γεγονός ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός θα εφαρμοστεί την ημερομηνία που θα τεθεί σε ισχύ η συμφωνία για το ΕΔΔΕ και ότι ο νομοθέτης της Ένωσης αναφέρει ότι, εάν δεν έχει περατωθεί η μεταβατική περίοδος με πρόταση της Επιτροπής⁶⁴, η εν λόγω περίοδος θα λήξει δώδεκα έτη μετά την ημερομηνία αυτή⁶⁵. Αυτό αφήνει, κατ' εμέ, επαρκές περιθώριο στο ΕΓΔΕ για να δημιουργήσει ένα σύστημα μηχανικής μεταφράσεως υψηλής ποιότητας, πολύ περισσότερο αφού το σύστημα αυτό θα τελειοποιηθεί από τις μη-μηχανικές μεταφράσεις που θα έχουν πραγματοποιηθεί κατά την περίοδο αυτή, και θα αποτελεί εγγύηση αξιοπιστίας ενημερώσεως⁶⁶.

121. Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, προτείνω στο Δικαστήριο να απορρίψει τον τέταρτο λόγο του Βασιλείου της Ισπανίας, στον βαθμό που η εξέταση των επιχειρημάτων που προέβαλε αυτό το κράτος μέλος δεν κατέδειξε παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, καθώς οι διατάξεις του προσβαλλόμενου κανονισμού, του κανονισμού 1257/2012 και της ΣΕΔΕ είναι αρκούντως σαφείς και ακριβείς, τα δε αποτελέσματά τους μπορούν να προβλεφθούν.

62 — Όπως έχει ήδη αναφερθεί, η διάταξη αυτή αμβλύνει τις συνέπειες της μεταφράσεως του ΕΔΕΕΙ σε περιορισμένο αριθμό γλωσσών.

63 — Βλ. σημείο 7.3.2, σ. 34, της αναλύσεως επιπτώσεων της Επιτροπής, ανωτέρω υποσημείωση 24.

64 — Κατά το άρθρο 6, παράγραφοι 3 και 4, του εν λόγω κανονισμού, η Επιτροπή μπορεί να θέσει τέλος στη μεταβατική περίοδο έξι έτη μετά την εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού κατόπιν της πρώτης αξιολογήσεως από ανεξάρτητη επιτροπή εμπειρογνομόνων και εν συνεχεία ανά διετία, βάσει μεταγενέστερων αξιολογήσεων της επιτροπής αυτής.

65 — Βλ. άρθρο 6, παράγραφος 5, του προσβαλλόμενου κανονισμού.

66 — Βλ. αιτιολογική σκέψη 12 του εν λόγω κανονισμού.

Ε — *Επί του πέμπτου λόγου που στηρίζεται στην παραβίαση της αρχής της αυτοτέλειας του δικαίου της Ένωσης*

1. Τα επιχειρήματα των διαδίκων

122. Το Βασίλειο της Ισπανίας υποστηρίζει ότι το άρθρο 7 του προσβαλλόμενου κανονισμού είναι αντίθετο προς την αρχή της αυτοτέλειας του δικαίου της Ένωσης, εφόσον διακρίνει μεταξύ, αφενός, της ενάρξεως ισχύος του εν λόγω κανονισμού και, αφετέρου, της εφαρμογής αυτού την 1η Ιανουαρίου 2014, ενώ συγχρόνως αναφέρει ότι η ημερομηνία αυτή θα μεταφερθεί εάν δεν έχει τεθεί σε ισχύ η συμφωνία για το ΕΔΔΕ. Κατ' αυτόν τον τρόπο, δίδεται στα συμμετέχοντα στη συμφωνία για το ΕΔΔΕ κράτη η εξουσία να καθορίσουν την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος⁶⁷ ενός κανόνα της Ένωσης και, κατά συνέπεια, η εξουσία ασκήσεως της αρμοδιότητάς της.

123. Το Συμβούλιο διατείνεται ότι από τον συνδυασμό των αιτιολογικών σκέψεων 9, 24 και 25 του κανονισμού 1257/2012 απορρέει ότι η πολιτική επιλογή την οποία έκανε ο νομοθέτης της Ένωσης προκειμένου να διασφαλίζει την καλή λειτουργία του ΕΔΕΕΙ, τη συνοχή της νομολογίας και, κατά συνέπεια, την ασφάλεια δικαίου, καθώς και μια οικονομικά συμφέρουσα λύση για τους δικαιούχους των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, ήταν να συνδέσει το ΕΔΕΕΙ με τη λειτουργία ενός διακριτού δικαιοδοτικού οργάνου, το οποίο πρέπει να συσταθεί πριν χορηγηθεί το πρώτο ΕΔΕΕΙ. Δεν υπάρχει, επομένως, κανένα νομικό εμπόδιο στη σύνδεση μεταξύ του ΕΔΕΕΙ και του Ενιαίου Δικαστηρίου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας, η οποία αιτιολογείται επαρκώς στις αιτιολογικές σκέψεις 24 και 25 του κανονισμού 1257/2012. Εξάλλου, στη νομοθετική πρακτική, υπάρχουν πολλά παραδείγματα συνδέσεως της εφαρμογής μιας πράξεως της Ένωσης με ένα γεγονός ξένο προς την πράξη αυτή.

124. Οι παρεμβαίνοντες συντάσσονται με τις παρατηρήσεις του Συμβουλίου.

2. Εκτίμηση

125. Όσον αφορά την εκτίμηση επί του πέμπτου λόγου, παραπέμπω στις προτάσεις μου στην υπόθεση Ισπανία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (C-146/13), η οποία εκκρεμεί ενώπιον του Δικαστηρίου, και ιδίως στην εξέταση του τελευταίου σκέλους του έκτου λόγου καθώς και του έβδομου λόγου της προσφυγής και προτείνω στο Δικαστήριο να απορρίψει τον πέμπτο αυτό λόγο ως αβάσιμο.

ΣΤ — *Επί του επικουρικός προβαλλόμενου αιτήματος μερικής ακυρώσεως του κανονισμού*

1. Τα επιχειρήματα των διαδίκων

126. Χωρίς να αντιτίθεται τύποις στο επικουρικό αίτημα του Βασιλείου της Ισπανίας, το Συμβούλιο διερωτάται ως προς το νόημα των λόγων που προβάλλονται προς στήριξη του αιτήματος αυτού και προσθέτει ότι η μερική ακύρωση του άρθρου 7, παράγραφος 2, του προσβαλλόμενου κανονισμού είναι, σε κάθε περίπτωση, αδύνατη, καθώς η διάταξη αυτή δεν είναι δυνατόν να αποσπαστεί από τις άλλες διατάξεις του κανονισμού. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας προσθέτει ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη κατά το μέτρο που αφορά την ακύρωση των άρθρων 4, 5, 6, παράγραφος 2, και 7, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, διότι τα άρθρα 4 έως 6 του προσβαλλόμενου κανονισμού αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα του γλωσσικού καθεστώτος του ΕΔΕΕΙ και η ακύρωση του άρθρου 7, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού τροποποιεί τη φύση του ΕΔΕΕΙ και, κατά συνέπεια, του κανονισμού αυτού.

67 — Πρόκειται μάλλον για την ημερομηνία εφαρμογής.

127. Το Βασίλειο της Ισπανίας υπογραμμίζει ότι διατύπωσε επικουρικώς το αίτημα μερικής ακυρώσεως. Επιπλέον, εάν γίνουν δεκτά τα επιχειρήματα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, δεν θα μπορούσε να ευδοκιμήσει αίτημα μερικής ακυρώσεως.

2. Εκτίμηση

128. Υπενθυμίζω ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η μερική ακύρωση πράξεως της Ένωσης είναι δυνατή μόνον εφόσον τα στοιχεία των οποίων ζητείται η ακύρωση μπορούν να αποσπασθούν από την υπόλοιπη πράξη. Το Δικαστήριο έχει κρίνει κατ' επανάληψη ότι δεν πληρούται η προϋπόθεση της δυνατότητας διαχωρισμού οσάκις η μερική ακύρωση θα είχε ως αποτέλεσμα να μεταβληθεί η ουσία της πράξεως⁶⁸.

129. Από την εξέταση του πρώτου, τρίτου και τέταρτου λόγου προκύπτει ότι τα άρθρα 4 και 5 του προσβαλλόμενου κανονισμού αποσκοπούν στην άμβλυση της επιλογής του νομοθέτη της Ένωσης σχετικά με το γλωσσικό καθεστώς του ΕΔΕΕΙ. Ως εκ τούτου, είναι αδιανόητος ο διαχωρισμός των διατάξεων αυτών του προσβαλλόμενου κανονισμού χωρίς να μεταβληθεί η ουσία του.

130. Όσον αφορά τα άρθρα 6, παράγραφος 2 —το οποίο παραπέμπει στο άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 1257/2012— και 7, παράγραφος 2, του προσβαλλόμενου κανονισμού, παραπέμπω αντίστοιχα στα σημεία 189 έως 195 και στο σημείο 198 των προτάσεων μου στην υπόθεση Ισπανία κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (C-146/13), η οποία εκκρεμεί ενώπιον του Δικαστηρίου, και συμπεραίνω ότι οι διατάξεις αυτές δεν μπορούν να αποσπαστούν από τον υπόλοιπο προσβαλλόμενο κανονισμό.

131. Κατά συνέπεια, φρονώ ότι είναι απαράδεκτο το αίτημα μερικής ακυρώσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού που διατυπώθηκε επικουρικώς από το Βασίλειο της Ισπανίας.

132. Δεδομένου ότι κανένας από τους λόγους τους οποίους προβάλλει το Βασίλειο της Ισπανίας προς στήριξη της προσφυγής του δεν μπορεί να ευδοκιμήσει, οι λόγοι αυτοί πρέπει να απορριφθούν.

IV – Πρόταση

133. Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω εκτιμήσεων, προτείνω στο Δικαστήριο:

- Να απορρίψει την προσφυγή.
- Να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδά του, ενώ το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και οι παρεμβαίνοντες θα φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.

68 — Βλ. απόφαση Επιτροπή κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (C-427/12, EU:C:2014:170, σκέψη 16 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).